

Àngel Cao

NOVEMBRE

Seriós i malcarat ha arribat
novembre, rendit trist
i descolorit el vial. Greu
serà i angoixat l'anar del veinant
que no passarà a l'ombra
de verds arbustos, mes sota
la pluja de les fulles engroguides
que caientes de rames pàl·lides
després d'un volteig per l'aire
es posen d'aquí i d'allà
sobre la terra inquieta i llagrimosa.
Penosa tardor!, que ingrata
en treu del parc els fràgils
vells i l'alegre jovent, que posa
en cascavells l'home del camp
que, amb el trinar al cor
de les aloses entre el rostoll, gitat
confiat en Déu, ha la llavor, veient
en pensament, la flor dels lilàs
els arbres vestits, la venent
primavera i les espigues daurades
que donen consol i pa pels nens.
El temps frescòs ha imposat
silencis a les platges, privant
l'oir del golf del cant d'amor
que ix de l'ànima del pescador pescant.
Amb flaqueza ara, al moll del port
es mou la gent de mar, amb galtes

eixutes i gravades d'arrugues
que amainant les veles, ha perdut
el perfum penetrant del coral
mes entretant sabrà però gaudir
del murmuri únic rar i suau
del sanglot de la ressaca, que, pujant
dels esculls fragants de salabor
renovarà la fe i, amb, més ardor
l'esperança per l'estació nova
i pel toc del glòria del proper
Nadal, que posant fonts de pau
fa vibrar los sentits, per a sentir-se
germans, per a felicitar els amics
per a enviar als parents i als comparses
de Sant Joan, un present nadalenc
i el cordial i afectuós «que se regali».

* * *

in *La Nuova Sardegna* (28/04/1967)

L'ALGUER

Tot perfum
el seu nom un nom
fet d'herbes apreciades
bombat de mar
i de vent saborós
de corall del toc prepotent
quan estén
que mant daurat l'olivar
pròvid forestal
i en dolç onejament

recobreix el dors
dels tossals aromàtics
de «l'escaleta»
declivis on se sembra
on s'acollí pa pels nens.

Tot perfum
el seu nom el nom
d'una terra de noble
superb llinatge
que tota emmiralla
el seu mar:
aigües espumoses
que assaltant la ribera
si fa l'espia la lluna
alcen cap al firmament
eixams de pedres
precioses brillants
oloroses de selva i salabor
que infonent la fe
l'esperança fan renéixer.

(pag. 27)

* * *

CANT D'ABRIL

Salve, estimada filla d'Aragó
i de Catalunya, de les Balears
i del Rosselló. Amb quina gràcia
i suavitat el llevantal avui
com t'acaricia tan suaument

l'afortunada ribera i a la vinya
com infon i al camp com desperta
el cant amorós d'abril!

Com és que un només un iris
en el cel blau de la Barceloneta
gentil, les tintes dóna a coses
i a flors a mil a mil?

Que recam reial t'està pintant
l'embat coral·lí i les gracioses
valls a l'entorn ja són daurats
merlets de la corona ideal.

De tu sol de tu, o port de pau
quan l'ànim s'envileix, s'alça
la més dolça harmonia que tan fa
que a l'amor tothom inspira.

Sol de tu, com ombra de deïtat
arriba la generosa mà i el bes
que delicadament eixuga el plor:
és la mà és lo bes d'una Mare.

* * *

in *Veu germana*

La Celere, Alghero 1989

COLOM MISSATGER

No, no dorm

la roca de «Cap de Caça»

és en missió

de missatgera avançada.

Seguint l'arc

— de orient a occident —
entre l'atzur del cel
i l'argentada
Mar Mediterrània,
acompanya, cada dia,
amb la seva dolça mirada,
el sol calent i lliure
— que s'aixeca prop
la bonica Alguer catalana —
i un pacificador colom,
que té, penjat a el bec,
degotant de aigua beneita,
un fresc ram de oliva
embegut en el peu de l'Imatge
de la Sagrada "Moreneta" —
per beneir de l'Alt
la cara benivolguda "Montserrat"
amiga estreta.
És un pensament matutí,
un do del fons del cor
de la gentil Barceloneta;
un homenatge de Fe,
de amistat i de Amor
per l'antiga estimada Pàtria.

1962

(pagg. 10-11)

* * *

Fidel Carboni
in *Veü germana*
La Celere, Alghero 1989

MOSAIC

Marina de vidre

al sol

i trossos de carn

ensangüinada.

Lo temps repica

moments de vida.

Silenci

en l'apòsento blanca.

Morin les muralles

i 'l massacà

se desfà en pols

a la llumera

i al maïstral

insensibles.

Carinyos de records

en el film de la memòria

i un cor

que escudi llestr

a dins de una mà.

1979

(pag. 29)

* * *

Gaví Bal·lero de Candia

in *Veü germana*

La Celere, Alghero 1989

RECORD DE L'ALGUER

Arriba al primer sol, de la marina,
la barca blanca, plena de pescat.
S'acosta, a poc a poc a la banquina
desbarca tot 'l peix que ha buscat.
Tornen les espanyoletes, les llampares
a l'ombra de les torres; lo bastió
se les estrinyi fort per atuar-les
que no coneixin mai tribulació.

Qui bella qu'és l'Alguer i la sua marina,
besades de la lluna a la nitada!
Simitgen a un mirall que t'enlluïna,
gitant los raigs del sol a la tua cara.
Un niu és la ciutat, a on habiten
amor, dolçor i tantes coses belles:
són totes coses belles que ningú s'olvida,
són los més bell record de cada vida.

(pag. 52)